

Tusen skäl att leva

Ditt liv kan förändra någons evighet

Predikan, Korskyrkan, Borås, 3 januari 2010, Micael Nilsson

TUSEN SKÅL ATT LEVA

Vårens stora gudstjänsttema lyder: TUSEN SKÅL ATT LEVA. I vår presentationsfolder kan man läsa bl.a. detta: "Det är... vår önskan att den som redan är tillfreds skulle få hjälp att växa vidare, liksom det är vår förhoppning att den som är uppgiven skulle få nytt hopp i mötet med en Gud som säger sitt oreserverade ja till våra liv."

Under detta stora tema kommer vi under våren att lägga ett antal underrubriker. Den första av dem lyder: "En meningsfull utmaning". **För visst har livslust och livsmening med varandra att göra. Frågan är:** Kan livet verkligen upplevas meningsfullt och tillfredsställande om vårt arbete känns meningslöst? I mitten av 1800-talet pyrde det i Paris. Man stod inför det som senare kallats för "den andra franska revolutionen". Arbetslösheten var stor, och därför också fattigdomen och vreden. När man inte längre kunde erbjuda människor vettiga arbeten skapade istället konstgjorda arbetstillfällen, mest för att hålla människor i schack. Ett av de allra mest meningslösa måste väl ha varit arbetet att först fylla en grop för att sedan omedelbart fylla igen den igen.

Vi kan nästan skratta åt detta, men det gjorde säkert inte den som dag efter dag måste gå till ett sådant arbete. Prestationen gav pengar till lite mat, men i sig själv var den meningslös. Ett sådant arbete var i själva verket direkt kränkande för skapande, kreativa människor, och snart utbröt också upplopp på staden gator.

Jag tror att det är så här: Om ditt liv ska bli ett litet liv, eller ett stort liv, d.v.s. ett liv i otillfredsställelse eller ett utmanande och levande liv, avgörs i hög grad av vad du ger det till. Och det här är min poäng idag: Gud har gett dig ett fantastiskt uppdrag. Det är inte litet. Det är inte enkelt. Du klarar det inte själv. Och det kommer att kräva all din kreativitet och skaparkraft. Det är ett värdigt uppdrag för den som vill leva ett stimulerande liv, bli tagen på allvar och utmanad att ständigt växa vidare.

Det lyder så här, Matt 28:18-20: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut."

Gud sa inte: - Gräv en grop och fyll igen den. Gud sa: - Förändra världen! Det är en värdig utmaning både till sin omfattning och till sitt innehåll.

När det gäller omfattning säger Jesus: - Hela världen.

Hur många länder finns det i "hela världen"? Enligt FN finns det idag 193 länder (kan variera lite p.g.a. definitionen av vad ett land egentligen är) I dessa länder finns ungefär 7000 språk, och antalet människor i dessa länder är just nu strax under 7 miljarder.

När det gäller uppdragets innehåll säger Jesus: - Gör alla folk till lärjungar. Med andra ord: - Gå till dessa 193 länder, sök upp dessa 7 miljarder människor, lär er deras 7000 språk, lär er att lyssna till dem och att tala med dem, och lär dem sedan allt jag har lärt er. Och när ni lärt dem allt, lär dem också att hålla allt.

Uppdraget är så stort att det vore omöjligt om det inte också hade omgetts av dessa ord från Jesus: - Jag har all makt! Och: - Jag är med er.

DET TAR EMOT

En man klev på nattåget i Boden. Han hade beställt sovvagn, andra klass. En sådan där trång kupé, med tre bäddar på några kvadratmeter. Man sover som en sill i en konservburk, bäst man kan. När konduktören kommer för att klippa biljetten säger han: - Jag ska av i Gävle. Tyvärr är jag är mycket svårväckt, men jag måste verkligen av i Gävle. Du får göra allt du kan för att få av mig.

Morgonen efter vaknar mannen på centralstationen i Stockholm. Han rusar rosenrasande iväg till konduktören och skäller ut honom! När konduktören till slut får en syl i vädret, svarar han: - Jag förstår verkligen att du är upprörd, men jag lovar dig, det är ingenting mot honom som vi kastade av i Gävle.

Det finns vissa frågor som gör motstånd. Det finns vissa ämnen som en del av oss känner oss lite obekväma med. Kanske att vi stretar emot ibland och gör motstånd när vi möter dem, som mannen på Gävle station.

Bönen kan vara ett sådant ämne, för tyvärr har bön ibland blivit kamp och kramp för många. När jag predikar om bön får jag därför tänka omkring hur jag kan visa att bön är kraft och inte krav. Jag måste tänka på att bön, eller kanske snarare avsaknaden av ett fungerande böneliv för många har blivit ett dåligt samvete. Alltså måste man först ta några steg bakåt för att sedan försöka återerövra och återupptäcka ämnet, fast på ett nytt sätt, med nya ögon, och med ny glädje.

Evangelisation är ett annat sådant "ämne". Det räcker ibland med att bara säga ordet evangelisation för att modet ska falla på många. Inte på alla. En del älskar att höra om detta. Men många känner återigen krampen som en boorm om halsen bara inför ordet evangelisation.

För, så antas det:

Evangelisation är för de som har svart bälte i frimodighet.

Evangelisation är för de pratglada.

Evangelisation är bara för naturligt utåtriktade människor.

Evangelisation handlar om att sjunga på torg, knacka på vilt främmande människors dörrar eller att dela ut små pamfletter med bibeltexter, d.v.s. evangelisation är något som för de flesta människor känns lite ångestladdat.

Jag tror därför att vi måste ta några steg bakåt igen. Det finns nämligen en mängd problem med vårt resonemang så här långt.

Evangelisation har alltför ofta blivit någonting som bara är för någon annan. D.v.s. för evangelister.

Evangelisation har också ofta blivit mest en kyrklig aktivitet. Evangelisation kan t.ex. vara att ungdomskören sjunger på ett torg. Evangelisation kan vara en väckelsekampanj, där någon predikar från en talarstol, i en kyrka eller kanske i ett tält. När evangelisten predikar ska människor komma, lyssna, ge gensvar och sedan följas upp och föras till kyrkans gemenskap. Allt det där, och mycket annat kan förstås vara evangelisation, men det är bara en viss form för evangelisation.

Jag påstår nu att evangelisation kan vara oerhört mycket mer. Evangelisation är inte i första hand ett kyrkligt projekt, utan en personlig utmaning till varje enskild kristen människa. Jag påstår dessutom att Gud både kan och vill använda dig för detta, och att Gud dessutom har ett sätt att använda dig på som passar för just din personlighet och dina gåvor. Evangelisation är någonting möjligt. Dessutom tror jag att Gud har ett sätt att använda dig på, som du kommer att tycka är både stimulerande, meningsfullt, intressant och roligt.

VAD BETYDER EVANGELISATION?

Kanske borde vi ta ytterligare ett steg tillbaka. Vad betyder ordet evangelisation? Det är ett ord som kommer från det grekiska ordet "evangelion", som vi latiniserat till evangelium. I Markusevangeliets inledning har ordet översatts till svenska så här, Mark 1:1: "Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son." Om evangelium betyder glädjebud, vad kan då ordet evangelisera betyda? Det betyder att man ger någon ett glatt budskap.

Så här är det alltså: Ingen av oss får tänka på uppdraget att hjälpa människor att komma till tro på Kristus som "de andras" uppgift. Vi har olika delar att tillföra det arbetet, men vi är alla kallade att bli en del av det.

Så här skriver aposteln Petrus: "Var alltid beredda att svara var och en som kräver besked om ert hopp. Men gör det ödmjukt och respektfullt i medvetande om er goda sak...", 1 Petr 3:15-16.

EN EFTERTANKE FRÅN GAMLA TESTAMENTET

Det finns en tänkvärd berättelse i 2 Kon 7:e kapitel, som kristna människor genom århundradena återvänt till för att tänka på sin uppgift att ge det glada budskapet vidare till andra. Berättelsen utspelar sig vid en tid där Jerusalem är under belägring. Folket i staden svälter och lidandet är oerhört. Då sänder Gud hjälp. Han låter den främmande hären höra ljudet av en stor annalkande armé. Angriparna blir då så rädda att de går till reträtt. Men folket i staden vet det inte än. De är fortfarande förskansade bakom stängda portar. De svälter och lider. De vet inte vad som hänt. Men utanför stadsmuren finns fyra spetälska män. Deras situation är oerhört utsatt. De får inte komma in i staden p.g.a. smittorisken. Och de har inget att äta.

- Sitter vi kvar så dör vi, tänker de, men om vi går till fienden finns åtminstone en chans att vi får något att äta. De beslutar sig alltså för att gå, och blir därför de första att se vad som hänt. De kommer nu till ett övergivet läger, där mat och annat lämnats

kvar. Bordet står dukat. Festen kan börja. Och så berättar Bibeln, 2 Kung 7:8-9: "När nu de fyra spetälska kom fram till utkanten av lägret gick de in i ett av tälten och åt och drack. De tog med sig silver och guld och kläder och gick bort och gömde det. Sedan kom de tillbaka och gick in i ett annat tält, tog vad där fanns och gömde bytet. Men då sade de till varandra: 'Det här är inte rätt. Här har vi stora nyheter, och så behåller vi dem för oss själva! Om vi väntar till i morgon bitti drar vi skuld över oss. Kom, så går vi till kungens palats och berättar det.'"

Först är dessa män väl bara som folk är mest. De tar för sig och gömmer undan för egen del. Det är lätt för den som ser dem utifrån att tänka att vad de gör är väldigt fåfängligt. Vad ska de med allt till? De är ju ändå döende. Så blir de kanske ändå en bild av oss alla. Av oss alla, döende och levande, som lever här och nu några korta år, och gör vad vi kan för att samla våra egna förråd så fulla vi kan. Det påminner om en T-shirt jag såg med den något syniska texten: - Den som har mest när han dör vinner. Men kanske finns det ändå hopp för oss, för där mitt i insamlandet till det egna förrådet kommer eftertanken ifatt, och de säger till varandra: "Det här är inte rätt. Här har vi stora nyheter, och så behåller vi dem för oss själva!"

Det finns en inbyggd risk med detta att vara en gemenskap där mycket måste skötas och fungera. Varje förening, också kyrkans gemenskap riskerar att med tiden krökas inåt. Jag läser Apg 6:1 med visst igenkännande: "Vid denna tid, då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen."

Det är lätt att fastna i de interna frågorna. Så var det för den första församlingen, och så har det varit för varje församling efter den. Här var det serveringsrutinerna som krävde uppmärksamhet och åtgärder. Men det kan också vara kyrkans lokaler, körens kläder, städningen och inköpen och mycket annat. Detta i och för sig viktiga tar så lätt fokus från det allra viktigaste, nämligen: - Gå ut i hela världen och gör människor till lärjungar.

Därför måste kyrkan då och då drabbas av de spetälska männens klarsynta eftertanke och analys: "Det här är inte rätt. Här har vi stora nyheter, och så behåller vi dem för oss själva!"

EN HANDLINGSPLAN

Här följer till sist ett förslag till handlingsprogram som jag tror kan fungera även för oss som är lite inbundna och som kanske ofta får kämpa med vår frimodighet.

1. Gör dig beredd att ge svar. Tänk efter vad Gud betyder för dig. Lär dig några bibelverser som är användbara.

Jag minns hur jag, när jag var ung i tron, skulle fungera som förebedjare vid ett tillfälle. Jag minns att jag tänkte: - Hoppas att ingen som vill bli frälst kommer till mig. Jag vet inte vad jag ska säga. Vilka bibelverser läser man? Hur ska man be? Men jag upptäckte att det gick att förbereda sig. Det gick att lära sig några bra bibelverser, och att tänka igenom sina böner och sin vägledning.

2. Börja se på dig själv som en resurs för Guds rike. Vid ett tillfälle berättar Apg hur Petrus och Johannes beger sig upp till Templet för att be. När de möter en lam tiggare säger Petrus: - Vad jag har det ger jag dig.

Så kan du börja se på dig själv som någon som har något att ge. Se din närvaro på din arbetsplats, i din skolsal, i ditt hem osv. som en möjlighet för Gud.

3. Lev ut Jesus. Lev ut hans kärlek där du är. Du behöver inte vara mest frimodig i världen, väldigt värtalig eller självsäker. Gud kan använda dig som du är. Om Petrus och Johannes läser vi i Apg 4:13: "När de såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att båda var enkla och olärda män, förvånade de sig. De kände igen dem som följeslagare till Jesus..." Petrus och Johannes var enkla och olärda, men de hade Jesus i sina liv. Och sådant märks.

4. Be om ett bra tillfälle att med ord få berätta för någon om din tro. Nyckeln till att få förtroendet att berätta brukar vara att man först lär sig att lyssna. Man kan prata söner sina relationer, men om du är klok, om din kärlek och omtanke är på riktigt, om du har Jesus i ditt liv och om du ber till Gud om ett tillfälle som kommer det också sådana tillfällen.

5. Någon gång längst vägen blir det kanske också naturligt att bjuda med en vän till kyrkan. Då kan en alphakurs, en konsertkväll, eller en frukostsamling vara en bra förstärkning av ditt eget vittnesbörd.

Vad tror du skulle hända om alla kristna människor i Borås började gå till jobbet, eller släkträffen med en bön i sitt liv om att få berätta för någon om sin tro?

För några år sedan hade jag förmånen att få vara med på Annettes dop. Annette var en Isökare. Så kom hon till vår alphakurs i Immanuelskyrkan i Örebro. Hon var mycket spänd och på sin vakt när jag höll mitt första föredrag, men slappnade av under samtalet, och efteråt sa hon att hon tyckte mitt 40 minuters föredrag var alldeles för kort. Hon kom tillbaka. Lyssnade, pratade och vågade träda fram allt mer. En dag såg vi på kort tillsammans. Varje deltagare skulle välja två bilder ur ett antal motiv. En skulle föreställa livssituationen idag. Den andra skulle ha något att säga om deltagarens tro. Annette valde en bild med ett brudpar framför en kyrka. - Jag minns att jag sa: - Jag tror att det är du och Gud Annette. Det var så vackert att få följa hennes stapplande steg fram till Jesus. Och så kom hennes dopdag. Första bänken var fullsatt. Där satt de andra alphasdeltagarna. Och de sken som solen. Det var högtid. De var där för att dela Annettes glädje. De var här för att de hade fått vara med om den vackraste resa man kan få göra tillsammans med någon annan. En människas resa till Gud. Min fråga är: Vill du nu be till Gud om att få vara med om den. I så fall börjar du en fantastisk resa idag. Den kommer kanske i förlängningen att förändra någon annan människas liv, och den kommer definitivt att förändra ditt eget.